

Balatoni Menedék

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 11. szám, 2022. március 18.

Amikor a lány aznap reggel behozta az újságot, s a kávé mellett olvasni kezdtem, azonnal szemembe ötlött a fotó. A szebb napokat látott épület előtt két alak volt látható - két férfi katonai egyenruhában. Az a fénykép akkor készült Kálmánról és Gyuláról a ház előtt, mielőtt bevetésre küldték volna őket az oroszok ellen. „Hogy a fenébe került egy családi fotó ezekhez”, töprengtem felháborodásközeli állapotban, aztán feltűnt a forrása is - *Magyar Futár* -, és úgy éreztem, mintha pofon vágtak volna. Igen, annak a szennylapnak a főszerkesztője akkor járt nálunk, amikor a fiúkat egy hevenyészett kerti partival búcsúztattuk.

- Jól kiosztottad a disznót - dicsért meg az unokám, amikor visszautasítottam a hírhedten zsidó- és kommunistaellenes Rajniss Ferenc együttműködési ajánlatát a mi *Balatoni Futárunkkal*. A „civilben” országgyűlési képviselő nem értette, hogy mondhatok nemet egy 70 ezres példányszámú lap megkeresésére - az ő köreikben nem voltak hozzászokva a kikoszarzáshoz. Mivel az országos politika már rég nem érdekelt, csak akkor találkoztam a pökhendi fajtájával, amikor átrándultunk korzózni Füredre a fiatalokkal - a két fiú, a „mindhalálig” barátok fülig szerelmesek voltak ebbe a szerencsétlen lányba, akit azóta itt rejtegetek, mióta egymással versengő hódolói bevonultak.

„Csak meg ne lássa”, dugtam elővigyázatosságból a terítő alá az újságot, merthogy a lány - Artner Rita - *echte* zsidó volt, akinek a Balatoni Menedékben nem úgymond az ártatlanságát kellett őriznem pajtásai visszatértéig, hanem az inkognitóját, és ezzel végső soron az életét.